

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Frankrig har med et samlet årligt antal inspektioner på henholdsvis 14,1 % (i 1999) og 12,2 % (i 2000) inspiceret et utilstrækkeligt antal skibe, der anløb dets havne. Personalemangel kan ikke begrunde manglende overholdelse af de forpligtelser, som fremgår af artikel 5, stk. 1, i direktiv 95/21/EF.

(¹) Rådets direktiv 95/21/EF af 19. juni 1995 om håndhævelse over for skibe, der anløber Fællesskabets havne og sejler i farvande under medlemsstaternes jurisdiktion, af internationale standarder for skibes sikkerhed, for foreningsforebyggelse samt for leve- og arbejdsvilkår om bord (havnestatskontrol) (EFT L 157, s. 1).

Sag anlagt den 3. december 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-440/02)

(2003/C 19/43)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 3. december 2002 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Maria Patakia og Claudio Loggi, som befuldmægtigede.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Italienske Republik ikke har overholdt sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/42/EF (¹) af 7. juni 1999 om indførelse af en ordning for anerkendelse af eksamensbeviser for de former for erhvervsvirksomhed, der er omfattet af direktiverne om liberalisering og om overgangsforanstaltninger, og til supplerung af den generelle ordning for anerkendelse af eksamensbeviser, idet den ikke har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet eller i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Artikel 249 EF, hvorefter et direktiv med hensyn til det tilsigtede mål er bindende for enhver medlemsstat, indebærer en forpligtelse for medlemsstaterne til at overholde den i direktivet fastsatte gennemførelsesfrist. Denne frist udløb den 31. juli 2001, uden at Den Italienske Republik havde vedtaget de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme det i Kommissionens påstande nævnte direktiv.

(¹) EFT L 201 af 31.7.1999, s. 77.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 6. november 2002 af Conseil d'Etat français i sagen Société Caixa Bank France mod Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie

(Sag C-442/02)

(2003/C 19/44)

Ved kendelse afsagt den 6. november 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 5. december 2002, har Conseil d'Etat français i sagen Société Caixa Bank France mod Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Idet Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF (¹) af 20. marts 2000 ikke tager stilling hertil, udgør en medlemsstats forbud mod, at banker, der er fast etablerede på denne medlemsstats territorium, forrenter indlån og andre midler, som skal tilbagebetales, en hindring af etableringsfriheden?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, hvilke almene interesser kan påberåbes til at retfærdiggøre en hindring?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20.3.2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1).